

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 150/14
Luxemburg, 13 noiembrie 2014

Hotărârea în cauza C-443/13
Ute Reindl/Bezirkshauptmannschaft Innsbruck

Vânzătorii cu amănuntul de păsări pot fi sancționați dacă carnea proaspătă pe care o vând este contaminată cu salmonella

Astfel, carnea proaspătă de pasăre trebuie să îndeplinească criteriul microbiologic privind salmonella în toate etapele distribuției, inclusiv cea a vânzării cu amănuntul

Doamna Ute Reindl este administratoarea unei sucursale austriece care aparține unei societăți ce își desfășoară activitatea în domeniul comerțului cu amănuntul de produse alimentare (MPREIS Warenvertriebs GmbH). În 2012, un organism de control al produselor alimentare a prelevat în sucursală un eșantion de piept de curcan proaspăt în vid, produs și ambalat de o altă întreprindere (MPREIS neintervenind decât în stadiul distribuției). Eșantionul era contaminat cu salmonella și era prin urmare „neadecvat consumului uman” în sensul dreptului Uniunii¹. Autoritățile austriece au inițiat o procedură contravențională împotriva doamnei Reindl pentru nerespectarea normelor alimentare și i-au aplicat o amendă. Întrucât doamna Reindl a contestat amenda, Unabhängiger Verwaltungssenat Tirol (Camera administrativă independentă din Tirol, Austria) ridică problema întinderii răspunderii operatorilor din sectorul alimentar, atunci când aceștia nu își desfășoară activitatea decât în etapa distribuției.

În hotărârea pronunțată azi, Curtea de Justiție declară că **carnea proaspătă de pasăre vizată de dreptul Uniunii² trebuie să îndeplinească criteriul microbiologic privind salmonella în toate etapele distribuției, inclusiv în cea a vânzării cu amănuntul**. În această privință, Curtea arată că criteriul microbiologic se aplică „produselor introduse pe piață în timpul perioadei lor de conservare”³. Noțiunea „produse introduse pe piață” vizează produse alimentare (precum carnea proaspătă de pasăre) deținute în vederea vânzării, distribuției sau a oricărei alte forme de transfer, inclusiv vânzarea cu amănuntul. În plus, faptul de a nu impune respectarea criteriului microbiologic în toate etapele distribuției (inclusiv în cea a vânzării cu amănuntul) ar echivala cu afectarea unuia dintre obiectivele fundamentale ale legislației alimentare, și anume obținerea unui nivel ridicat de protecție a sănătății umane.

Pe de altă parte, Curtea de Justiție declară că **operatorii din sectorul alimentar ale căror activități se situează exclusiv în etapa distribuției pot fi sancționați cu o amendă pentru introducerea pe piață a unui produs alimentar care nu respectă criteriul microbiologic**. Astfel, rezultă din dreptul Uniunii că statele membre trebuie să stabilească sancțiuni în cazul încălcării legislației alimentare, fiind necesar ca aceste sancțiuni să fie efective, proporționale și disuasive. Curtea statuează că regimul amenzilor instituit de dreptul austriac poate contribui la atingerea obiectivului fundamental al legislației alimentare (și anume un nivel ridicat de protecție a

¹ Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 8, p. 68).

² Este vorba în principal de pui, găini ouătoare și curcani (a se vedea anexa I la Regulamentul (CE) nr. 2160/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind controlul salmonellei și al altor agenți zoonotici specifici, prezenți în rețeaua alimentară, JO L 325, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 51, p. 252).

³ Regulamentul (CE) nr. 2073/2005 al Comisiei din 15 noiembrie 2005 privind criteriile microbiologice pentru produsele alimentare (JO L 338, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 51, p. 141), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 1086/2011 al Comisiei din 27 octombrie 2011 (JO L 281, p. 7).

sănătății umane), instanța de trimitere având totuși obligația să se asigure că acest regim îndeplinește criteriul proporționalității.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova 📞 (+352) 4303 3708